

**Az alapvető jogok biztosának
Jelentése
az AJB-7661/2013. számú ügyben**

Előadó: dr. Szentkirályi-Harsányi Ágnes

Az eljárás megindítása

A panaszos azt sérelmezte, hogy a kommunális adó elengedésére irányuló kérelmére a jegyző nem hozott határozatot. Kifogásolta továbbá, hogy a jegyző a talajterhelési díjtartozás elengedése iránti méltányossági kérelmét a panaszos vagyoni helyzetére és budapesti lakóhelyére tekintettel elutasította, annak ellenére, hogy a helyi önkormányzati rendelet mentességet vagy díjkedvezményt jövedelmi helyzetre való tekintettel biztosít. A panaszos a határozattal szemben nem terjesztett elő fellebbezést, mivel a fellebbezési illetéket nem tudta megfizetni és az önkormányzat arról tájékoztatta, hogy fellebbezését úgyis elutasítják.

A beadvány alapján felmerült az Alaptörvényben nevesített jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelményéhez fűződő, illetve a tisztességes hatósági eljáráshoz való, továbbá a jogorvoslathoz való jog sérelmének, illetve közvetlen veszélyének a gyanúja. Erre tekintettel az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.) 18. § (1) bekezdése és 20. § (1) bekezdése alapján vizsgálatot indítottam.

Az ügyben tájékoztatást kértem a Zalalövői Közös Önkormányzati Hivatal jegyzőjétől.

Az érintett alapvető jogok

- *A jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye* [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés: „Magyarország független, demokratikus jogállam”.]
- *A hatósági ügyek tisztességes intézése* [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”]
- *A jogorvoslathoz való jog* [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”]

Az alkalmazott jogszabályok

- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.)
- az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Art.)
- a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.)
- a környezetterhelési díjról szóló 2003. évi LXXXIX. törvény (a továbbiakban: Kdt.)
- Zalalövő Város Önkormányzata képviselő-testületének a magánszemélyek kommunális adójáról szóló 17/2003. (XII.04.) sz. rendelete (a továbbiakban: kommunális adórendelet)
- Zalalövő Város Önkormányzata képviselő-testületének a talajterhelési díjról szóló 17/2004. (XII.02.) sz. rendelete (a továbbiakban: talajterhelési díjrendelet)

A megállapított tényállás

A panaszos előadása szerint két örökölt ingatlanal rendelkezik Zalalövő-Irsapusztán. Az ingatlanokat nem használja, Budapesten él, ahol regisztrált munkanélküli, jövedelemmel nem rendelkezik, megélhetését családi, baráti segítséggel oldja meg. Az ingatlanok után kommunális adót és – mivel a csatornára anyagi okokból nem tudott rákötni – talajterhelési díjat is kell fizetnie.

A panaszos azt sérelmezte, hogy a kommunális adó elengedésére irányuló, 2011-ben előterjesztett kérelmére nem kapott választ az önkormányzattól, majd a Zala Megyei Kormányhivatal által továbbított ismételt kérelmére sem válaszolt az önkormányzat, határozatot nem hozott, csak az adótarozásról és a fizetendő adóról szóló értesítéseket küldte meg. A panaszos az önkormányzat 2013. február 7-én kelt, a talajterhelési díjfizetési kötelezettségről szóló értesítése alapján ismét kérte a kommunális adó elengedését és a talajterhelési díj megfizetése alóli mentesítést. A jegyző 2013. március 13-án kelt tájékoztatásában közölte, hogy kommunális adókötelezettség esetében csak a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvényben biztosított kedvezményeket lehet igénybe venni, mivel az önkormányzat 2012. január 1-jétől a kommunális adórendeletben korábban biztosított kedvezményeket megszüntette. A panaszos 2013. április 30-án kelt kérelmében a kommunális adó- és talajterhelési díjtarozás elengedését kérte. A kommunális adó elengedésére irányuló kérelemre a jegyző nem hozott határozatot.

Kifogásolta továbbá a panaszos, hogy a jegyző a talajterhelési díjtarozás elengedése iránti méltányossági kérelmét vagyoni helyzetére és budapesti lakóhelyére tekintettel 2013. szeptember 19-én kelt határozatával elutasította, annak ellenére, hogy a talajterhelési díjrendelet 12. § (1) bekezdése a talajterhelési díj megfizetése alól mentességet vagy díjkedvezményt csupán a jövedelmi helyzetre való tekintettel biztosít.

A panaszos a határozattal szemben nem terjesztett elő fellebbezést, mivel az 5000 Ft-os fellebbezési illetéket nem tudta megfizetni és az önkormányzat arról tájékoztatta, hogy fellebbezését úgylis elutasítják.

A Zalalövői Közös Önkormányzati Hivatal jegyzője megkeresésemre arról tájékoztattott, hogy a panaszos kommunális adó elengedésére irányuló kérelmére nem született válasz, azonban a panaszost tájékoztatták arról, hogy adómentesség, adókedvezmény a helyi rendeletben 2012. január 1-jétől nincs. A jegyző kifejtette, hogy a Htv. 43. §-ban hivatkozott, az Art. 134. § (1) bekezdésében meghatározott adómérsékelési szabályok értelmében, a panaszos jövedelme, lakhatási és megélhetési körülményei, továbbá a kommunális adó- és a talajterhelési díjtarozás részbeni megfizetése alapján úgy ítéli meg, hogy a panaszos a részletekben való teljesítést elfogadta és az adó megfizetése a megélhetését súlyosan nem veszélyezteti.

A jegyző a talajterhelési díjtarozás elengedésére irányuló kérelem elutasításával kapcsolatban megjegyezte, hogy a helyi rendelet alapján mentességet jövedelmi helyzetre tekintettel egyedi elbírálás alapján biztosíthat. A kérelemről való döntés a jegyző mérlegelési jogkörébe tartozik, amelyet a Kulturális és Népjóléti Bizottság véleményez. A jegyző álláspontja szerint a panaszos jövedelmi helyzetét – amely alapján valóban jogosult a teljes díjmentességre - figyelembe vette, továbbá azokat a tényeket is, hogy a panaszos két Zalalövő-irsapuztai, nem életvitelszerűen használt ingatlan tulajdonosa és csak rövid ideig tartózkodik a településen, mivel budapesti lakóhellyel rendelkezik. A jegyző megjegyezte, hogy a panaszos kérelmeiben az ingatlanok értékesíthetlenségére hivatkozik, ezt azonban semmilyen módon nem igazolta. A jegyző utalt arra is, hogy a 2013. szeptember 19-én kelt, a talajterhelési díjtarozás elengedését elutasító határozatával tájékoztatta a panaszost a részletfizetési lehetőség igénybevételének lehetőségéről.

A jegyző véleménye szerint a fellebbezés megtételéről nem beszéltek le a panaszost, a költségmentesség igénylésének lehetőségéről nem tájékoztatták, azonban a határozat tartalmazza a fellebbezési lehetőséget az 5 000 Ft illeték megfizetése mellett.

A vizsgálat megállapításai

I. A hatáskör tekintetében

A feladat- és hatáskörömet, valamint az ennek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságaimat az Ajbt. határozza meg.

Az Ajbt. 18. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint – többek között – közigazgatási szerv (hatóság) tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár (a továbbiakban együtt: visszásság), feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát – már kimerítette, *vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva*. Az Ajbt. 20. § (1) bekezdése pedig vizsgálat folytatásának lehetőségét biztosítja számomra. Az Ajbt. 18. § (1) bekezdésének b) pontja alapján a helyi önkormányzat jegyzője hatóságnak minősül. Mindezek alapján vizsgálati hatásköröm jelen ügyben fennállt.

II. A vizsgált alapjogok tekintetében

Az Alkotmánybíróság szerint a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam – és elsősorban a jogalkotó – köteletségévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is *világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak* legyenek a norma címzettjei számára. *Vagyis a jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Ezért alapvetőek a jogbiztonság szempontjából az eljárási garanciák* [9/1992. (I. 30.) AB határozat]. A jogállam fogalmának egyik feltétlen ismérve a jogbiztonság. A jogbiztonságnak viszont elengedhetetlen követelménye, hogy a jogalkalmazói magatartás előre kiszámítható legyen.

Az Alkotmánybíróság szerint a jogállamiság elvéből adódó alapvető követelmény, hogy a közhatalommal rendelkező szervek *a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket* [56/1991. (XI. 8.) AB határozat]. Az Alkotmánybíróság döntéseiben felhívta a figyelmet, hogy a jogállamiságnak számos összetevője van: *a jogalkotásra vonatkozó törvényi követelmények megtartása, az eljárási garanciák, a jogbiztonság, az önkényes jogértelmezést kizáró és a jogintézmények kiszámítható működését biztosító világos és követhető normatartalom megléte* [1160/B/1992. AB határozat]. Továbbá több ízben hangsúlyozta, hogy az államszervezet demokratikus működése magában foglalja azt, hogy az állam, szerveinek tevékenységén keresztül eleget tesz az alapvető jogok tiszteletben tartására és védelmére vonatkozó alkotmányos köteletségének. Az államnak kötelessége az alanyi jogok védelme mellett az egyes szervek működését úgy kiépíteni és fenntartani, hogy azok az alapjogokat – az alanyi igénytől függetlenül is – biztosítsák [36/1992. (VI. 10.) AB határozat].

Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikkének (1) bekezdése szerint: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”* Ez a cikk az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglalt megfelelő ügyintézéshez, a „jó közigazgatáshoz” való jog követelményeként fogalmazza meg a közigazgatási hatósági eljárásokra vonatkozóan a hatósági ügyek tisztességes intézésének követelményét.

Az Alkotmánybíróság szerint a tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni [6/1998. (III. 11.) AB határozat]. *A tisztességes eljárás követelménye a hatósági ügyek intézése során túlmutat az eljárás legalitásán. Az Alaptörvény XXIV. cikkének érvényesüléséhez nem elegendő, ha a hatóságok betartják az ügy elintézésére irányadó anyagi és eljárási jogszabályokat, hanem szükséges az is, hogy mind az egyedi ügyintézés, mind az arra irányadó jogszabályok segítsék az ügyféli jogok érvényesülését.*

Az Alkotmánybíróság leszögezte azt is, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog, mert már maga is mérlegelés eredménye [14/2004. (V. 7.) AB határozat].

Álláspontom szerint a jogállamiság és az abból fakadó tisztességes eljárás követelményének nem csak a szabályozási szinten, hanem a jogalkalmazó szervek mindennapi gyakorlatában is folyamatosan érvényesülnie kell.

A jogorvoslathoz való jog az Alaptörvény szövegéből egyértelműen levezethető alapjog, amelynek gyakorlása feltételhez kötött és azok együttes fennállása esetén mindenkit megillet. Ennek azonban – mutatott rá az Alkotmánybíróság több határozatában – többféle formája lehet. A jogorvoslathoz való jog mint alkotmányos alapjog immanens tartalma az érdemi határozatok (érdemi bírósági, közigazgatási vagy más hatósági döntések) tekintetében a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége [5/1992. (I. 23.) AB határozat]. Az egyes eljárások során érvényesülő jogorvoslati lehetőségeket az eljárási törvények határozzák meg, közöttük azt is, hogy milyen szintjeit biztosítja az állam a jogorvoslásnak.

III. Az ügy érdemében

Az előző pontban kifejtett alapjogi követelmények jelennek meg a Ket. és az Art. alapelveiben. A Ket. 1. § (1) és (2) bekezdései alapján: „a közigazgatási hatóság az eljárása során köteles megtartani és másokkal is megtartatni a jogszabályok rendelkezéseit. Hatáskörét a jogszabályokban előírt célok megvalósítása érdekében, *mérlegelési és méltányossági jogkörét a jogalkotó által meghatározott szempontok figyelembevételével és az adott ügy egyedi sajátosságaira tekintettel gyakorolja.* A közigazgatási hatóság a hatáskörének gyakorlásával nem élhet vissza, *hatásköre gyakorlása során a szakszerűség, az egyszerűség és az ügyféllel való együttműködés követelményeinek megfelelően köteles eljárni.* A hatóság ügyintézője jóhiszeműen, továbbá a jogszabály keretei között az ügyfél jogát és jogos – ideértve gazdasági – érdekét szem előtt tartva jár el.”

A Ket. 4. § (1) bekezdésében rögzíti, hogy az ügyfeleket megilleti *a tisztességes ügyintézéshez, a jogszabályokban meghatározott határidőben hozott döntéshez való jog* és az eljárás során az anyanyelv használatának joga. Ez az előző pontban megfogalmazott alkotmányos alapelv megadását jelenti a Ket. alapelvei között, így *ez az alapelv a közigazgatási hatósági eljárás egészére érvényes.*

A tisztességes ügyintézéshez való jog lényegesen többet jelent, mint pusztán a jogszabályok megtartását az eljárás során. A tisztességes ügyintézés tágabb értelemben véve magában foglalja az összes eljárási alapelv érvényesülését: a törvény előtti egyenlőséget éppen úgy, mint az ügyfél tájékoztatását jogairól és köteleességéről. Nem csak az az eljárás lehet tisztességes, amelyből az ügyfélnek valamilyen előnye származik, hanem tisztességesnek kell lennie a kifejezetten hátrányos jogkövetkezményekkel – például egy engedély visszavonásával vagy bírság kiszabásával – járó eljárásnak is. Sokféle módon lehet tehát vétetni a tisztességes eljárás követelménye ellen, ahogy erre az Alkotmánybíróság is utal 6/1998. (III. 11.) AB határozatában. A korrekt ügyintézés egyik eleme, hogy a közigazgatási hatósági eljárásban ésszerű határidőn belül kell döntést hozni [72/1995. (XII. 15.) AB határozat; 1/2010. KJE].

Az ügyfél tájékoztatáshoz való joga keretében a Ket. 5. § (1) és (2) bekezdése szerint a *közigazgatási hatóság az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője számára biztosítja, hogy jogaikról és kötelezettségeikről tudomást szerezzenek, és előmozdítja az ügyféli jogok gyakorlását.* A közigazgatási hatóság *a jogi képviselő nélkül eljáró ügyfelet tájékoztatja az ügyre irányadó jogszabály rendelkezéseiről, az őt megillető jogokról és az őt terhelő kötelezettségekről, illetve a kötelezettség elmulasztásának jogkövetkezményeiről,* továbbá a természetes személy ügyfél részére *a jogi segítségnyújtás igénybevételének feltételeiről.* A *közigazgatási bírói gyakorlat szerint a hatósági tájékoztatás, az ügyfelek aktív segítése a jó közigazgatás megteremtésének alapvető feltétele.*

Ezekon túl az *Art.* további alapelveket is megfogalmaz. Az *Art.* 1. §-ának (1) bekezdése szerint a törvény célja az *adózás rendjének*, az eljárás törvényessége és eredményessége érdekében az adózók és az adóhatóságok jogainak és kötelezettségeinek egységes szabályozása. Az *Art.* 1. § (6) bekezdése szerint az *adóhatóság köteles méltányosan eljárni, és ha a törvényekben, illetve e törvényben meghatározott feltételek fennállnak, az adó tartozást mérsékli, illetve fizetési könnyítést engedélyez.* Az *Art.* 2. § (1) bekezdése alapján az adójogviszonyokban a jogokat rendeltetésszerűen kell gyakorolni.

Mindezeket az alapelveket figyelembe kell venni a helyi önkormányzati adóhatóság eljárásakor is.

A helyi önkormányzat az Alaptörvény 32. cikkében foglalt adómegeállítási jogát a Htv. 6. §-ban biztosított helyi adóztatással gyakorolja. Ennek keretében az önkormányzat adómegeállítási joga kiterjed arra, hogy a Htv.-ben meghatározott mentességeket, kedvezményeket további mentességekkel, kedvezményekkel kibővítsen és a Htv., valamint az *Art.* keretei között az adózás részletes szabályait meghatározza. A Htv. 43. § (1) bekezdése alapján az *adóval kapcsolatos eljárásban a Htv. és az Art. szabályait kell alkalmazni.*

A helyi önkormányzat kommunális adórendeletének 3. § (2) bekezdése az üdülő kivételével a nem lakás céljára szolgáló építmények után biztosít adómentességet. A kommunális adórendelet 3. § (1) és (3) bekezdésében biztosított mentességeket az önkormányzat 2012. január 1-jétől hatályon kívül helyezte. A Kdt. 25. §-a szerint a környezetterhelési díj megfizetésére, bevallására, az ehhez kapcsolódó jogkövetkezményekre, a megállapításához és a beszedéséhez való jog elévülésére, pénzügyi ellenőrzésére, valamint végrehajtására a törvényben nem szabályozott kérdésekben az *Art.* rendelkezéseit kell alkalmazni. A törvény 24. §-a alapján a helyi vízgazdálkodási hatósági jogkörbe tartozó szennyvízelhelyezéshez kapcsolódó talajterhelési díjjal kapcsolatos adóztatási feladatokat az illetékes önkormányzati adóhatóságok látják el.

Mindezek értelmében a talajterhelési díjtartozás – mint környezetterhelési díj – az önkormányzati adóhatóságok által adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül. A helyi önkormányzat talajterhelési díjrendeletének 12. § (1) bekezdése szerint a természetes személy kibocsájtó *díjmentességben vagy díjkedvezményben jövedelmi helyzetére való tekintettel egyedi elbírálás alapján részesülhet.* A talajterhelési díjrendelet 12. § (3) bekezdése szerint a talajterhelési díjmentesség, -kedvezmény igénybevétele kérelem benyújtása alapján adható, amelyhez mellékelni kell a jövedelemigazolást, illetve a víziközmű szolgáltató igazolását. A kérelmeket a döntés előtt a Kulturális és Népjóléti Bizottság véleményezi.

A Ket. 29. § (1) bekezdése alapján a hatósági eljárás az ügyfél kérelmére vagy hivatalból indul meg. A Ket. 37. § (1) bekezdése szerint a hatóság a kérelmet tartalma alapján elbírálja, majd dönt a kérelem vizsgálatáról és ekkor érdemi eljárást folytat vagy a Ket. 30-31. §-i értelmében eljárási akadályok fennállása esetében döntést hoz a kérelem vizsgálat nélküli elutasításáról, illetve az eljárás megszüntetéséről. A hatóság, ha a kérelem alapján eljárást folytat és az ügy érdemében határozatot hoz, akkor a Ket. 33. § (1) és (5) bekezdése értelmében a kérelemnek az eljárásra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatósághoz történő megérkezését követő naptól számított huszonegy napon belül – a Ket. 2013. december 31-ig hatályos rendelkezése szerint harminc napon belül – határozatot kell hoznia és gondoskodnia kell a döntés közléséről.

Ezek a szabályok vonatkoznak a méltányossági – a tartozás elengedésére irányuló – kérelem elbírálására is, amikor a hatóság a jogszabály alkalmazásával okozott méltánytalanságot az ügy egyedi jellemzői alapján az adott élethelyzetben alkalmazható mérlegelési szempontok figyelembe vételével kiküszöböli. Az *Art.* 134. § (1) bekezdése alapján az adóhatóság a magánszemély kérelme alapján az őt terhelő adó tartozást, valamint a bírság- vagy pótléktartozást mérsékelheti vagy elengedheti, ha azok megfizetése az adózó és a vele együtt élő közeli hozzátartozók megélhetését súlyosan veszélyezteti.

A Ket. fenti szabályai alapján az adóhatóságnak a kérelemről határozatot kell hoznia és a Ket. 72. § (1) bekezdésének ec.) pontja szerint a határozatnak tartalmaznia kell a mérlegelési, méltányossági jogkörben hozott határozat esetén a mérlegelésben, a méltányossági jogkör gyakorlásában szerepet játszó szempontokat és tényeket.

A Ket. 96. §-a szerint a hatóság határozata ellen önálló jogorvoslatnak van helye. A 97. § alapján a fellebbezés mint jogorvoslati eljárás kérelemre indul meg. A Ket. 98. § (1) bekezdése szerint az ügyfél az elsőfokú határozat ellen fellebbezhet. A fellebbezési jog nincs meghatározott jogcímhez kötve, fellebbezni bármely okból lehet, amelyre tekintettel az érintett a döntést sérelmesnek tartja. A Ket. 99. § (1)-(2) bekezdése alapján fellebbezést - ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik - a döntés közlésétől számított tizenöt napon belül lehet előterjeszteni. A fellebbezésre jogosult a fellebbezési határidőn belül a fellebbezési jogáról szóban vagy írásban lemondhat, a szóban történő lemondást jegyzőkönyvbe kell foglalni. A fellebbezési jogról történő lemondó nyilatkozat nem vonható vissza. A Ket. 102. § (1) A fellebbezést annál a hatóságnál kell előterjeszteni, amely a megtámadott döntést hozta.

IV. Összegző megállapítások

Mindezek alapján a helyi adóügyekben a Ket., a Htv. és az Art. szabályainak ismertetettek szerinti értelmében, azoknak megfelelően kell eljárni, az adókötelezettséget érintő méltányossági kérelemre minden esetben alakszerű határozatot kell hozni. Ha a helyi önkormányzati adóhatóság a helyi önkormányzati rendeletben korábban biztosított mentességeket megszüntette, ettől függetlenül a Htv. alapján, az Art. méltányossági rendelkezéseire tekintettel a méltányossági kérelemről határozatot kell hoznia.

A zalalövői helyi önkormányzati adóhatóság a kommunális adó elengedésére irányuló kérelem alapján a határozathozatalt elmulasztotta és így a fent kifejtettek szerint alapvető joggal összefüggő visszásságot okozott a jobbiztonság elvével és a hatósági ügyek tisztességes intézéséhez való joggal összefüggésben.

A talajterhelési díjtartozás elengedésére irányuló kérelemre hozott határozatban a helyi önkormányzat a kérelmet a panaszos vagyoni helyzetére és budapesti lakóhelyére tekintettel utasította el, nem pedig a rendeletben megjelölt jövedelmi helyzet alapján. A panaszos jövedelmi helyzete alapján a díjkedvezményre jogosult lett volna. A hatóság méltányossági jogkörben eljárva meghatározott szempontok alapján egyedi döntést hoz. Az egyedi döntés nem jelentheti azonban azt, hogy a hatóság olyan önkényes szempontokat vesz figyelembe, amelyek a rendeletben megjelölt szempontok között nem szerepelnek, csupán azt, hogy a rendeletben foglalt szempontok alapján az ügy egyedi sajátosságaira tekintettel hoz döntést.

A zalalövői helyi önkormányzat talajterhelési díjtartozás elengedésére irányuló kérelem alapján hozott határozata a fent kifejtettek szerint alapvető joggal összefüggő visszásságot okozott a jobbiztonság elvével és a hatósági ügyek tisztességes intézéséhez való joggal összefüggésben.

A fellebbezésről való lebeszélés megtörténtének megállapítására, az azzal kapcsolatban elhangzottak valóságtartalmának megítélésére a vizsgálat keretei között nem volt lehetőség, azonban a fellebbezés hiánya miatt jelen vizsgálat keretét teremtett az alapeljárásban felmerült jogsértések tisztázására.

A fentiekre figyelemmel a zalalövői helyi önkormányzat eljárása során a fellebbezésről való lebeszélést sérelmező panasz kapcsán alapvető joggal összefüggő visszásság megállapítására nem kerülhetett sor.

V. Intézkedéseim

A jelentésben megállapított, alapvető joggal összefüggő visszasságok orvoslása és jövőbeni megelőzése érdekében az Ajb. 32. §-a alapján felkérem a zalalövői önkormányzat jegyzőjét, hogy

- haladéktalanul hozzon határozatot a panaszos kommunális adótartozásának elengedésére irányuló kérelme alapján, továbbá
- a Ket. 114. §-a értelmében a talajterhelési díjtartozás elengedésére irányuló kérelem alapján hozott határozat visszavonásával vagy módosításával gondoskodjon a határozat jogszerűségének helyreállítása érdekében.

Budapest, 2014. április

Székely László sk.